Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6612216275
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Ďurian
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2020:6612216275.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/117/2012-131 zo dňa 27.06.2014, ako súdu prvej inštancie, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody (po spojení vecí na spoločné konanie spolu v sume 35.529,52 €) a nemajetkovej ujmy (po spojení vecí na spoločné konanie spolu v sume 7.105,91 €) spôsobenej okresným súdom (Okresný súd Lučenec) v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom; súd prvej inštancie v priebehu konania spojil desať vecí rovnakých strán (žalobcov a žalovaných) na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 4C/117/2012. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/117/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 07.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.06.2012; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/119/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/108/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 09.02.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/121/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.11.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2011; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/122/2012 sa týka exekučného konania sp. zn.

14Er/930/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23.09.2010 a exekučný súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 22.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.09.2011; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/136/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 13Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2011; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/137/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 9Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2012; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/138/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 9Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2011; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/139/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 10Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 07.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/132/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 13Er/293/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 14.04.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2011 a (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 17C/159/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/153/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24.02.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 03.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2011; súd prvej inštancie zdôraznil, že vo všetkých prípadoch bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok; vo všetkých prípadoch súd prvej inštancie konštatoval, že na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia zákon nestanovuje žiadnu lehotu; uvedené obdobie od podania žiadosti o udelenie poverenia na exekučný súd do rozhodnutia o nej bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti žalobcom predloženého exekučného titulu z hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa; na základe vykonaného dokazovania exekučnými spismi dospel súd k záveru, že v rámci uvedeného postupu exekučného súdu nedošlo k prieťahom v konaní; súd prvej inštancie vychádzal aj z názoru, že predmetné rozhodnutia exekučného súdu o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nepredstavujú nezákonné rozhodnutia a žalobca nepreukázal, že v osobitnom konaní, resp. rozhodnutí boli konštatované prieťahy v konaní zo strany exekučného súdu. Námietku premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovaným vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, keď tohto dôvodu nemohlo žalobcovi vzniknúť ani právo na náhradu nemajetkovej ujmy; na základe uvedeného žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

1.2 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a) bod 3, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016, keď napriek úspechu žalovaného v spore mu náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že „ich žalovaný nevyčíslil v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mu žiadne nevyplývali zo spisu“.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 30.07.2014 (č.l. 141-149 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Súd prvej inštancie mu odňal možnosť

konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného ani k vykonaným dôkazom, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia súdu prvej inštancie o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom súdu prvej inštancie, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Konanie v prejednávanom spore začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti; podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované; ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

4.2 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.3 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.4 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.5.1 Zo spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že jednotlivými žalobami sa žalobca voči žalovanému domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody (spolu v sume 35.529,52 €) a nemajetkovej ujmy (spolu v sume 7.105,91 €) spôsobenej okresným súdom (Okresný súd Lučenec) ako exekučným súdom v exekučných konaniach tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č.k. 4C/117/2012-24 zo dňa 30.04.2013 spojil súd prvej inštancie konania vedené pod sp. zn. 4C/117/2012, sp. zn. 4C/119/2012, sp. zn. 4C/121/2012, sp. zn. 4C/122/2012, sp. zn. 4C/136/2012, sp. zn. 4C/137/2012, sp. zn. 4C/138/2012, sp. zn. 4C/139/2012, sp. zn. 13C/132/2012 a sp. zn. 17C/159/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 4C/117/2012; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.05.2013. Priamo v žalobách vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov súdu prvej inštancie, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávaného sporu nevylúčil (zákonného sudcu nevylúčil ani v jednej zo spojených vecí). Súd prvej inštancie doručil žaloby žalobcu žalovanému na vyjadrenie, pričom jednotlivé vyjadrenia žalovaného k žalobám doručil súd prvej inštancie následne žalobcovi (resp. jeho vtedajšiemu právnemu zástupcovi) na vedomie; obidvom stranám doručil súd prvej inštancie

aj písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. V priebehu konania doručil žalobca súdu prvej inštancie návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti konkrétnemu rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; súd prvej inštancie návrh žalobcu na prerušenie konania právoplatne zamietol osobitným uznesením č.k. 4C/117/2012-58 zo dňa 31.10.2013, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením č.k. 16Co/218/2014-88 zo dňa 10.04.2014. Na prejednanie veci samej nariadil súd prvej inštancie pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal vtedajšieho právneho zástupcu žalobcu, samotného žalobcu a zástupcu žalovaného; pred pojednávaním doručil žalobca súdu prvej inštancie žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a opätovne aj obsahovo totožný návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; súd prvej inštancie žiadosti žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní nariadil pojednávanie v neprítomnosti vtedajšieho právneho zástupcu žalobcu a žalovaného; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi vrátane ďalších listinných dôkazov doručených stranami do spisu a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu súdu prvej inštancie sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy (resp. ich fotokópie) ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť žalobcovi podľa jednotlivých žalôb nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

4.5.2 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver súdu prvej inštancie o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5.3 Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu súdu prvej inštancie súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo stranám riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

4.5.4 Odvolacia námietka žalobcu, že mu súd prvej inštancie uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom (resp. z hľadiska právnej úpravy účinnej od 01.07.2016 porušil jeho právo na spravodlivý proces) a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 27.06.2014 doručil súd prvej inštancie vtedajšiemu právnemu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas (t.j. dňa 17.06.2014) s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania v

podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov súdu prvej inštancie vznesenej žalobcom nadriadený súd riadne rozhodol (konkrétne v konaní sp. zn. 4C/117/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/450/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Andreu Gabrielovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/119/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/511/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Magdalénu Balážovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/121/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/255/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Andreu Gabrielovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/122/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/447/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania v tejto veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Lučenec, v konaní sp. zn. 4C/136/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/511/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Jána Šulaja, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/137/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/275/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Evu Triznovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/138/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/459/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Evu Triznovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 4C/139/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/513/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu Mgr. Katarínu Katkovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil, v konaní sp. zn. 13C/132/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/262/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Jána Šulaja, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil a v konaní sp. zn. 17C/159/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/450/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Andreu Gabrielovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil); z uvedeného vyplýva, že ani jedným z citovaných rozhodnutí nadriadeného súdu nebolo rozhodnuté o vylúčení zákonného sudcu, ktorý prejednával a rozhodoval prejednávanú vec); nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu, resp. jeho vtedajšieho právneho zástupcu preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016). Postupom súdu prvej inštancie v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, resp. k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, resp. k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces nedošlo ani v rámci dokazovania. Súd prvej inštancie síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktorý dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v jednotlivých žalobách s tým, že žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o jej zamietnutí mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené. Iné (vecné) dokazovanie súd prvej inštancie nevykonal. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, resp. k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces nedošlo ani postupom súdu prvej inštancie, ktorý osobitne nerozhodoval o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, pretože o obsahovo úplne totožnom návrhu na prerušenie konania súd prvej inštancie právoplatne rozhodol jeho zamietnutím uznesením č.k. 4C/117/2012-58 zo dňa 31.10.2013 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 16Co/218/2014-88 zo dňa 10.04.2014, preto i keď tu bol dôvod na zastavenie konania o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, táto skutočnosť nemá za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej (§ 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016, resp. § 380 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a preto na ňu odvolací súd neprihliadal. Navyše podľa zistenia odvolacieho súdu bola uvedená ústavná sťažnosť žalobcu

uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/462/2013 zo dňa 03.07.2013 odmietnutá pre neprípustnosť, preto keď ju žalobca dňa 20.06.2014 opätovne doručil súdu prvej inštancie s návrhom na prerušenie konania, hoci nepochybne už musel vedieť o jej odmietnutí ústavným súdom, nemožno jeho zjavne šikanóznemu výkonu práva poskytnúť v prejednávanej veci ochranu.

4.5.5 Žalobca v odvolaní spochybnil záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25.04.2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13.02.2013). Preto v prípade, že súd prvej inštancie v zhode s odvolacím súdom z pripojených exekučných spisov zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/117/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 07.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.06.2012; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/119/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/108/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 09.02.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/121/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.11.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2011; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/122/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/930/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23.09.2010 a exekučný súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 22.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.09.2011; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/136/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 13Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2011; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/137/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 9Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2012; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/138/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 9Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2011; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/139/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 10Er/569/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 07.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/132/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 13Er/293/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 14.04.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2011 a (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 17C/159/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/153/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24.02.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 03.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2011; uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní) a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu v každom s exekučných konaní; z exekučných spisov vyplýva, že exekučný súd nebol v uvedenom období nečinný a vykonával procesné

úkony vedúce k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca v posudzovanom období inicioval pred súdom prvej inštancie, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

4.5.6 Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu konania z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t.j. exekučný súd je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti O. P. zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

4.5.7 Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno súdu prvej inštancie ani vytknúť, že sa v napadnutom rozsudku nezaoberá konkrétnou výškou uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie žalobu žalobcu v spojenom konaní správne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie ťažiskovo odôvodnil tým, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 365 ods. 1 písm. c/ C.s.p.), v prejednávanom spore dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu

prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sa však obsahom uplatnených odvolacích dôvodov podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybniť a súčasne neobstojí ani jeho argumentácia, že rozhodoval vylúčený sudca (body 4.5.1 až 4.5.7 odôvodnenia). Odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces z dôvodu tvrdeného nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu vyplýva skutková a právna argumentácia vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku a nie sú splnené výnimočné okolnosti úplnej absencie dôvodov rozhodnutia odôvodňujúcich jeho zrušenie (R 2/2016).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil; odvolací súd potvrdil aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku o trovách konania (druhý výrok), ktorý žalobca v podanom odvolaní výslovne nespochybnil, žalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal, preto rozsah priznanej náhrady trov konania nebolo možné v odvolacom konaní zmeniť v zmysle zákazu zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa (článok 16 ods. 3 základných princípov C.s.p.).

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania; žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).